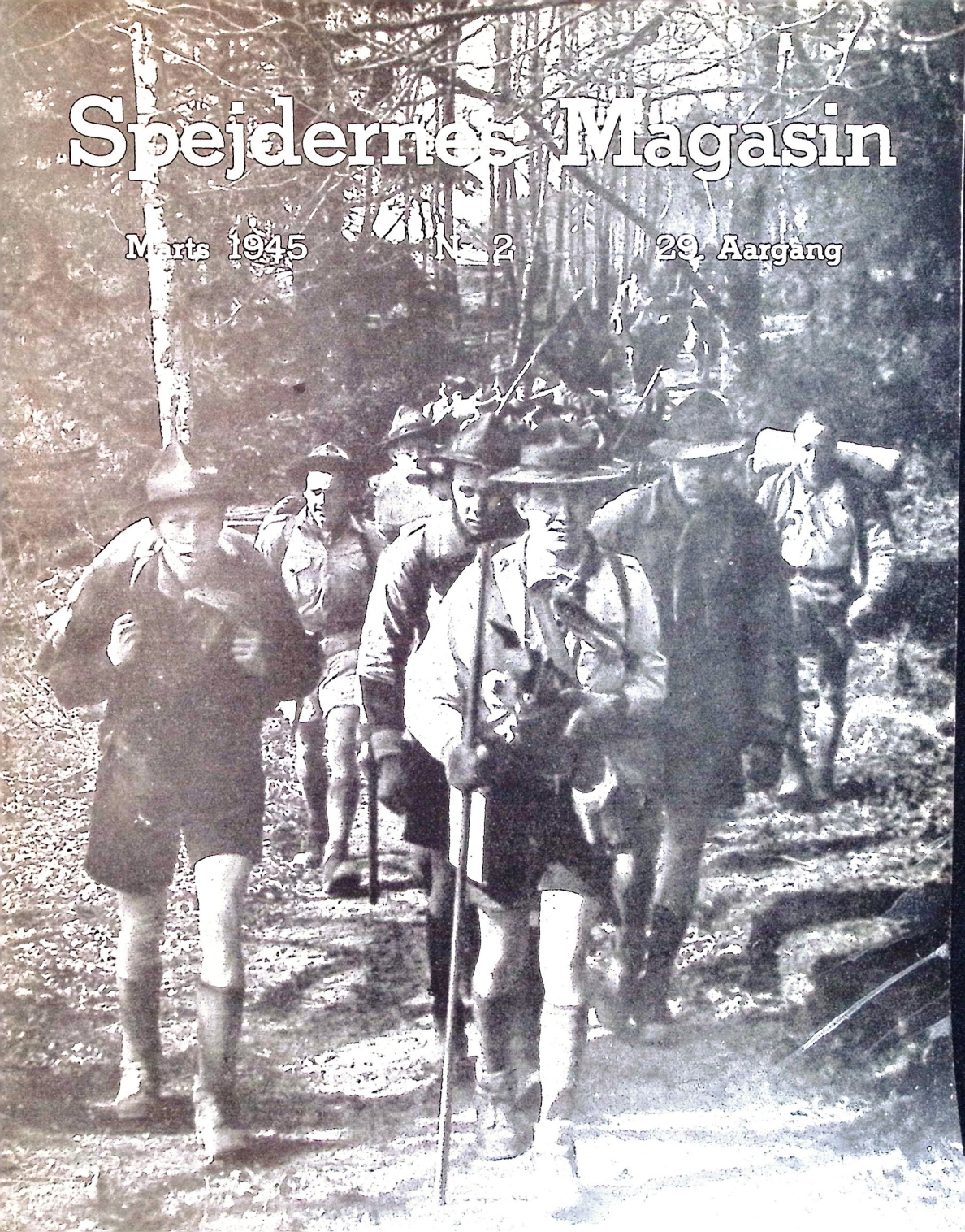

Spejdernes Magasin

Marts 1945

Nr. 2

29. Aargang

OSRAM

gør det lettere:

ogsaa Sigbarheden i Mørke!

Den fine Lystraad i de smaa

OSRAM-Dverglamper

fremsilles med den største menneskelige Omhu og maskinelle Præcision. Den er ikke alene modstandsdygtig mod Rystelser og Stød, men er desuden kendetegnet ved:

meget lys - lidt Strøm!

**BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K**

Merkantile
Tryksager
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. Palæ 4526.
Kontortid 8-16, Lørdag 8-12 samt Mandag Aften 19,30-21. Giro 2284.
Direktor E. Østergaard træffes sikrest mellem Kl. 8-9,30 samt Mandag Aften.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDERSPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10493.

Ingen Patuljeture

uden Woodcraft!

Læg blot Planen for Patuljeturen paa sædvanlig Maade med Sporing, Skattejagt, Terrænleg o. s. v. og udnyt saa den Chance, som jeres Færd i Naturen giver jer til yderligere at opleve det helt uventede, det, der kan kaste Glans over en Tur og faa den til at staa som en uforglemmelig Oplevelse.

Vil man opnaa dette, maa man sætte sig lidt ind i Woodcraft, og det gøres bedst ved at læse Korpsets nye Bog: »Aarets Gang i Naturen. en Woodcraftvejledning for Førere«. Den koster Kr. 2.85 og kan købes i Spejderkorpsets Depot, Skindergade 27, København K.

VED TIL- RAALET

143.000[—]KR.

er der kommet ind ved Salg af Lodsedler til Korpsets store Landslotteri. Af de 150,000 Lodsedler blev 143,000 solgt; det er en fin Præstation af alle Ulveunger og Spejdere, og nu kan der ikke være Tvivl om, at vort Korps efter Krigen kan faa sin egen Borg i København.

Alle har hængt godt i med Salget, og der er adskillige Spejdere og Ulve, som har solgt flere hundrede Lodsedler. Men den, der har solgt flest, er sikkert *Jørgen Tubæk Nielsen* fra „Rovfuglene“ i Ringe. Han er lige rykket fra Flokken til Troppen og har solgt 630 Lodsedler, og det endskønt han bor 4½ km fra Ringe. Han er i det hele taget meget energisk, idet han altid, trods den lange Tur i Mørke og Regn, møder op til alle Troppens og Patruljens Møder, saa hans Mødeprocent er 100.

16,693 TÆLLER KORPSET NU

som I saa af Styrkelisten, der fulgte med sidste Nummer af Spejdernes Magasin. Saa mange har vi aldrig før været i Korpsset; det er en Stigning paa 80 pCt., siden Krigen begyndte, for dengang var vi kun 9322. Der har været Fremgang næsten overalt i Landet, baade blandt Ulveunger og Spejdere, og naar jeg ser paa Æressiden hver Gang i Bladet, er det jo ikke alene i Antal, men ogsaa i Dygtighed som Spejdere, at I gaar frem; der er stadig mange, der tager deres 1^e Klasses Prøve, og Antallet af Væbnere og Riddere vokser ogsaa. Og at der er godt Tømmer i Spejderne nu om Stunder ses af Listerne over de mange, som har gaaet 60, 75 og 100 km; det kræver Udholdenhed og Styrke, og der er ikke mange andre, som gør jer det efter.

DIVISIONSTURNERINGERNE

maa dette sikkert kunne mærkes paa. Det er

jo nu, der skal trænes i Patruljerne, og det er det gode Sammenhold, som giver Resultat. Der stod for nogle Aar siden en Artikel her i jeres Blad om Patruljesabotøren. Han, som ikke mødte i Uniform til Møderne, ikke havde lært, hvad han skulde lære som sit særlige Speciale, og som forstyrrede Møderne med Pjank og Pjæt, de Møder, han altid kom for sent til.

Mon I ikke skulde skaffe jer af med ham, hvis I har saadan en i jeres Patrulje. Nok er det morsomt og glædeligt for os alle, at Korpsset stadig vokser, men vi har Raad til at skille os af med dem, som ikke forstaar, hvad det drejer sig om i Patruljen, og som ødelægger mere, end de gavner. Spejderlivet egner sig ikke for alle. Det er kun raske Dreng, vi har Brug for i vore Rækker; hverken Patruljen, Troppen eller Korpsset er tjent med de slappe Fyre.

VÆR BEREDT

Mange af jer har utvivlsomt dyrket Spejder-sporten i Vintermaanederne, men nu kommer Tiden, da man skal være forsigtig med Isen. Det er vist kun faa Dreng, der er saa dumme at vove sig ud paa usikker Is alene, men naar de er nogle Stykker sammen, vil den ene ikke være mindre „bange“ end den anden, og saa er der altid nogle, der vil være „kække“ og vise sig „modige“, det er den Slags, der kaldes dumdristigt. Dette Ord er sammensat af to Ord: *dum* og *dristig*. Og da en Spejder ikke gerne skulde opføre sig dumt, gaar jeg ud fra, at det ikke bliver nogen af jer, der gaar gennem Isen i de Dage, hvor Tøvejret sætter ind.

Til 1ste Klassesproven og til Svømmermærket kræves der, at man i 3 Kast af 5 skal kunne ramme indenfor et Maal af een Meters Bredder paa en Afstand af 12 m. med et vaadt Redningsreb paa 15 m. Længde, saa at Tovets Bevikling falder paa den anden Side af Maalet.

Det er en ganske væsentlig Prøve, og kun faa erhverver sig en virkelig Iærdighed i at kaste med Redningsreb. Da jeg var til Roverstævne ved Edinborough før Krigen, saa jeg Prins Custav Adolf af Sverige kaste med Reb i den svenske Roverlejr, og jeg maa sige, han var dygtig til det.

De fleste Patruljer har sikkert et Redningsreb. Det skal ikke være for svært, men heller ikke tyndere, end at det kan bære en Mand. Rebets Længde skal som sagt være 15 m og i den ene Ende forsynet med en Haglpose eller en Sandpose. Men det er dog tilstrækkeligt med en *Hesteknude*. Den bedste af den Slags er den saakaldte *Lieberaths Hesteknude*. Om den er opkaldt efter den afdøde svenske Spejderchef af det Navn, ved jeg ikke, men det er jo muligt.

Paa Tegningen kan I se, hvordan den laves. Der maa højst medgaa 5 m Reb til den. Den laves af et Reb for sig — altså ikke af de yderste 5 m af et 20 m langt Tov. Hvor lang Hesteknuden skal være, kan man ikke afgøre paa Forhaand, det afhænger af Tovets Tykkelse, hvormed der kan kom-

me ud af de fem Meter, men der gaar en forbløffende stor Del til at vikle om.

Der slaas først en Knude paa den ene Ende af Tovet. Dernæst lægges en Del af Tovet tre Gange sammen som vist; foroven begyndes Snoringen, og den gennemføres stramt til den nederste Del, hvor Tampen stikkes gennem Øjet. Derefter snor man opefter og stikker ogsaa der Tampen igennem Øjet. Paa Tampen selv laves derefter et Øje, som skal bruges til at gøre Hesteknuden fast til Redningsrebet med. I den ene Ende af Redningsrebet laves ligeledes et Øje, der maa være saa stort, at Hesteknuden kan gaa igennem det; den sidste Tegning paa Figuren viser Hesteknuden fastgjort til Redningsrebet.

Nu mangler vi blot at lære at ramme med Reb og senere hen at lære at ramme. Ved Kastet gælder det om at faa Reb til at vikle sig ud i hele sin Længde uden Knuder. Det skal man først træne i, og der maa gaaes frem paa den

rigtige Maade. I skoler lærer man det aldrig. Jeg har set ved adskillige Divisionsturneringer, at det er mere et Lykketræk, om Reb til naaer ud i sin fulde Længde.

Her er Metoden: Reb til skydes op i venstre Haand og med Uret (samme Vej som Urviserne gaar). Det vil sige inde fra Kroppen og udefter. Det er faktisk stik imod alle Regler for Tovværksarbejde, men ved Kast er der andre Hensyn at tage, nemlig at Hesteknuden eller Haglposen skal ligge yderst i det

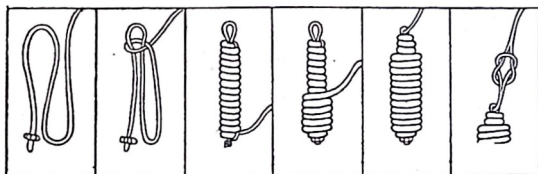

Fig. 1.

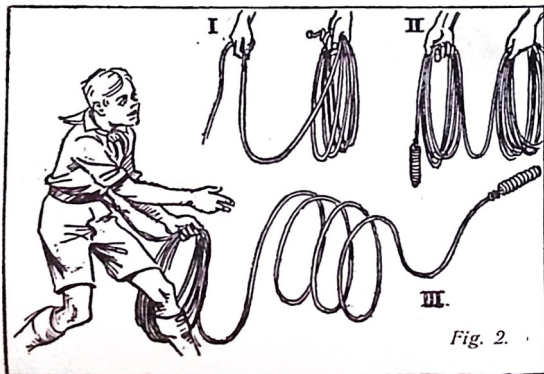

Fig. 2.

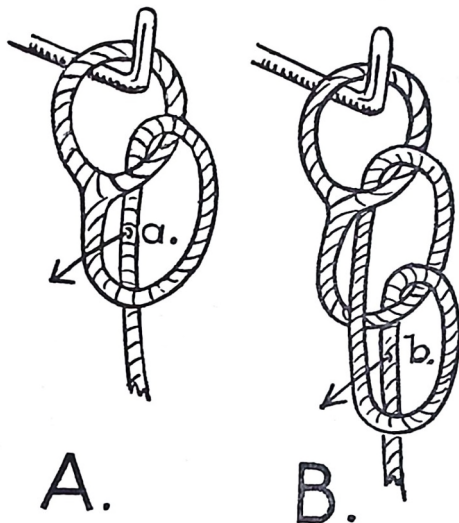
opskudte Reb. — Naar dette er gjort, skiller du et passende Antal Bugter af Rebet fra og tager dem i højre Haand. — Haglposen skal hænge tæt foran højre Haand, og ikke langt nede, for saa svinger den paa Grund af sin Tyngde anderledes end de Bugter af Reb, du har i Haanden. Og svinger den anderledes, er den tilbøjelig til at gaa ind og danne Knude.

Saa kommer vi til selve Kastet. Lad højre Arm svinge strakt, men ikke stiv, i det lodrette Plan, medens du i Knæene følger Svingningerne. Efter nogle — stadigt kraftigere — Sving aabner du roligt Haanden og lader Linen løbe ud. Du skal altsaa ikke give et kraftigt Sving tilsidst, for saa faar Rebet en forkert Retning enten til en af Siderne eller opad, fordi man ikke har tilstrækkelig Sikkerhed i Haandleddet. Du lærer hurtigt, hvornaar du skal aabne Haanden; det er ganske kort Tid efter, at Armen har passeret den lodrette Stilling paa Vej fremefter. Den venstre Haand med Resten af Rebet holder du i den Stilling, den var, da du viklede Rebet op i venstre Haand til at begynde med. Pas paa, at Rebet ikke løber helt fra dig. Du kan lave en Løkke i Tampen og lægge den om venstre Haandleddet for at forhindre dette.

Nu kommer det næste: at lære at ramme, for det er jo det, det til syvende og sidst gælder om. Og det er i høj Grad et Spørgsmaal om Øvelse. Men naar man ved, at man kan kaste Rebet helt ud, behøver man kun at tænke paa at ramme, og det letter det meget. Sving den højre Arm, saa den sigter mod Maalet; det er det eneste, det kommer an paa. Men — og det er af uhyre Vigtighed — lad være med at give et ekstra Skub paa tilsidst, for saa faar Rebet uvægerligt en anden Retning end Svinget med Armen havde. Som forklaret ovenfor, skal Haanden blot roligt aabnes, og Rebet glide ud. Kraften til Kastet ligger i Armsvinget.

Næste Gang, du kaster med Redningsreb, saa prøv efter denne Metode, og du skal se, hvilken Forbedring der er i din Evne til baade at kaste og ramme.

Der staar i Fordringerne til Prøverne, at der skal kastes med *vaadt Reb*. Det er vanskeligere, fordi Rebet saa er tungere og ikke saa »levende«. Men det er nødvendigt at lære det, for faar man Brug for det til Redning, er det jo ikke sikkert, at Rebet første Gang naar ud til den druknende, og saa vil det jo sige, at det er vaadt, næste Gang man skal forsøge. Man bør ogsaa senere øve sig paa at kaste Rebet liggende; det kan man faa Brug for, naar man liggende paa Isen skal kaste mod en Vaage.

Til Slut et Par Ord om Rebets Pasing og Ophængning. Rebet skal tørres i Vind eller Luft men ikke i Sol, for saa mørner det. Det skal have sin bestemte Plads i Patruljens Materiel-skab, ikke ligge paa Bunden af dette, men være viklet op og hænge over en Krog eller et Søm. Skal du have det med paa Tur, kan du have det over den ene Skulder, men det bør da være forkortet paa den Maade, Brandmændene forkorter det: ved Hjælp af et *Kædestik* som vist paa Fig. 3. Løkken af Rebet sættes omkring et Dørhaandtag eller en Krog, og man lægger Rebet som vist ved A. Haanden stikkes ind gennem Løkken a, og Rebet trækkes gennem Løkken som angivet ved Pilen, men kun et lille Stykke, til man har dannet Bugten b paa B. Saa stikker man Haanden ind i b og haler som Pilen viser en ny Bugt igennem. Paa den Maade bliver man ved helt ud til Haglposen, som stikkes igennem den sidste Bugt, hvorved Kæden er laaset. Dette kan gøres meget hurtigt. Finessen til Slut er den, at Kæden kan rives op ved eet Tag. Man stikker Haglposen tilbage gennem den sidste Bugt, og naar man derefter holder i Haglposen, løber hele Kæden op af sig selv.

GAMLE RAVN FORTÆLLER

Om TOTEM og BOMÆRKER

Naar et Barn bliver født, kommer det Tidspunkt snart, hvor Barnet skal have et Navn. De civiliserede Folkeslag har en større Samling Navne til Raadighed, som de kan vælge imellem, og naar Barnet een Gang har faaet et Navn, beholder det dette Resten af Livet. Forældrene vælger et Navn frem for alle andre, fordi det lyder godt, eller fordi Bedstefar hedder ligesaa; men i vore Dage er der ingen, der tænker nærmere over, hvad *Navnet* betyder.

Vidste du f. Eks. at »Peter« betyder »Klippe« og »Jorgen« = »Jorddyrker«, at »Kjeld« er det samme som »Kedelhat«, eller at »Jense«, »Hans«, »Johan«, »Johannes«, »Jan«, »Jean« alle er Omskrivninger af det hebraiske »Gud har handlet naadigt«?

Hos de primitive Folkeslag giver man Børnene Navne efter Tingene i Omverdenen. Du kender godt Indianernavne som Sorte Ørn, Hvide Ulv, Store Sky, Siddende Tyr o. s. v. Naar Forældrene giver Børnene saadanne Navne, haaber de samtidig, at Børnene vil faa de gode Egenskaber, som er særegne for det Dyr eller den Ting, som de er opkaldt efter.

Nu kendte Indianerne, saa lidt som andre primitive Folk, ingen Skrifttegnbogstaver. Skulde de »skrive« — hvad de sjældent gav sig af med — brugte de et Billedsprog, omtrent i Stil med vore Rebus'er. Derfor var det meget naturligt, at en Indianer, naar han skulde vise Omverdenen, at noget tilhørte eller hidrørte fra ham, tegnede et Billede af Jett eller den Ting,

han var opkaldt efter. Et saadant Billede kaldes et »Totem« — eller paa dansk et »Bomærke«

Nogle Stammer havde ligefrem for Sikke at opstille en Pæl, hvori Ejermændens Totem var udskaaret (Totempæl), foran deres Wigwams. (Du ved nok, at Indianernes Telt hedder Ti—pi, og hans Hytte hedder Wigwam. Ti-pierne bruges af de omvandrende Indianerstammer paa Prærien, Wig-wam'erne af de fastboende Stammer i Skovlandet i det nordlige Amerika.

En Spejderpatrulje har altid et Navn og er som oftest opkaldt efter et Dyr. Det siger sig selv, at hver eneste Spejder i Patruljen bør kunne tegne sit Patruljedyr, i hvert Fald saa godt, at man kan se, hvad det forestiller. Men ikke nok hermed, for det kunde jo være, at en fjendtlig Patrulje lavede en falsk Melding og undertegnede den med jeres Patruljedyr. Derfor har den snedige Patuljefører for Uglerne aftalt med sine Folk, at naar de tegner Patuljedyret, lader de f. Eks. altid de to Kløer paa Uglens højre Fod være adskilte, men samlede paa den venstre. Saa kan enhver indviet straks se, om Meldingen er ægte eller falsk.

Naar en Indianerdreng blev voksen og betraadte Krigsstien, indlagde han sig maaske stor Hæder ved sine krigerske Bedrifter, og naar han vendte tilbage, blev han hædret ved at maatte stikke een, to eller tre Ørnefjer i Haaret, alt efter hvor store Bedrifter han nu havde øvet, og saa gav man ham et nyt Navn, som fortalte om hans Berømmelse, som f. Eks. Rashawattoo: »Han som dræbte tre Ryttere«.

Der er selvfølgelig heller intet i Vejen for, at hver Mand i Spættepatruljen faar sit Navn, alt efter hvordan han nu har gjort sig bemærket, saa at Ole, Patuljeføreren, hædres ved at blive kaldt »Kloge Spætte«, og den trinde

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 2

MARTS

1945

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

I kender sikkert alle den Fortælling fra Junglebogen, hvori der fortælles om, hvordan Mowgli blev bortført af Bandarfolket til »De kolde Lejere«. Han havde været udydig mod Baloo og Baghera og indladt sig med Bandarfolket, og Resultatet blev, at de tog ham og steg til Vejrs med ham i Trætoppene, og afsted gik det fra det ene Træ til det andet.

Naturligvis var det første, Mowgli følte, Skræk. Hvem vilde ikke blive bange, naar han pludselig kom ud for saadan en Tur. Men da der var gaaet et Stykke Tid, begyndte han at tænke og se sig om. Naar han saa ned, saa han intet andet end Træerne, og derfor gav han sig til at se op. Og der saa han Chil, Glenten, som svævede i store Kredse for at se, om der skulde være noget Mad for den.

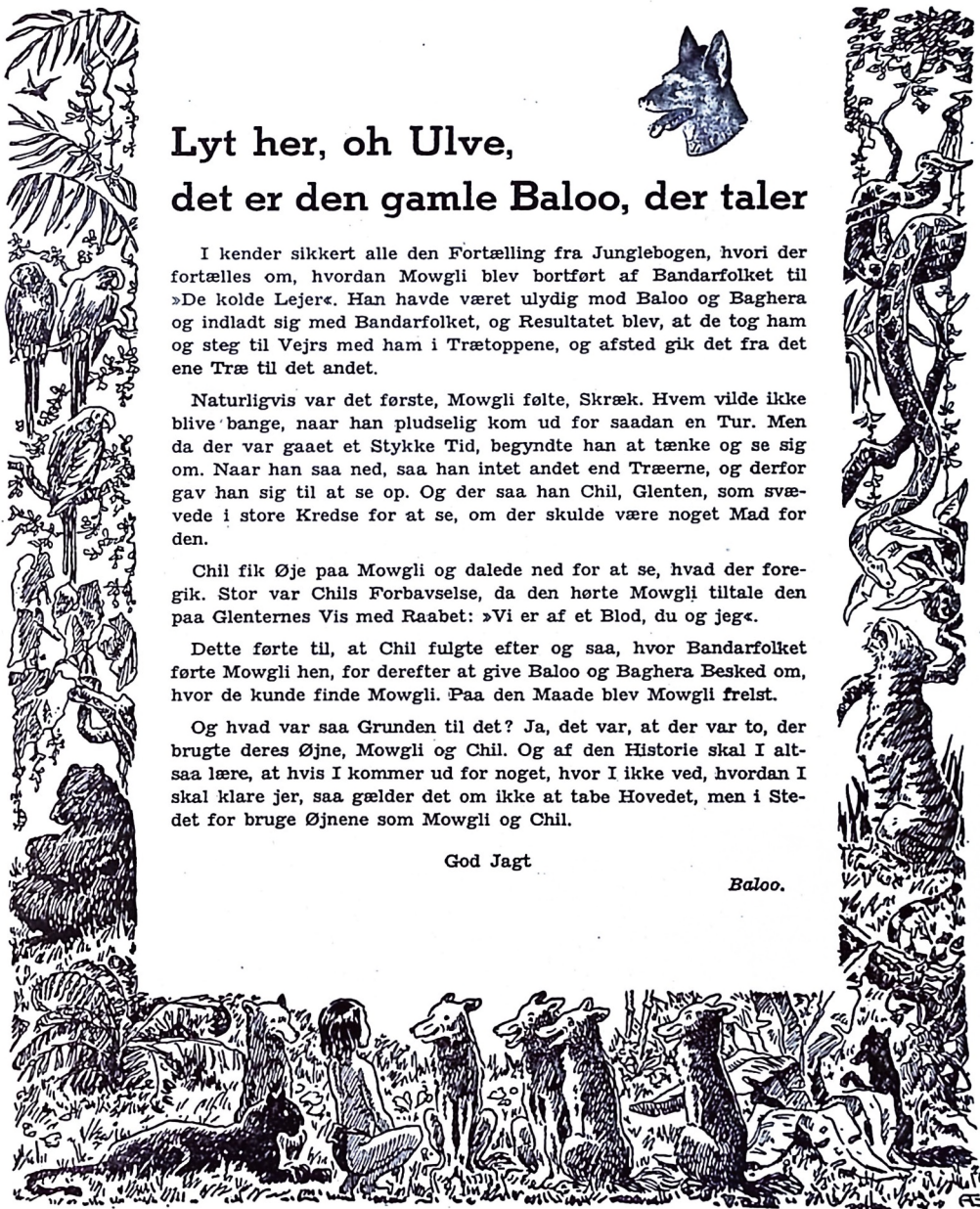
Chil fik Øje paa Mowgli og dalede ned for at se, hvad der foregik. Stor var Chils Forbavselse, da den hørte Mowgli tiltale den paa Glenternes Vis med Raabet: »Vi er af et Blod, du og jeg«.

Dette førte til, at Chil fulgte efter og saa, hvor Bandarfolket førte Mowgli hen, for derefter at give Baloo og Baghera Besked om, hvor de kunde finde Mowgli. Paa den Maade blev Mowgli frelst.

Og hvad var saa Grunden til det? Ja, det var, at der var to, der brugte deres Øjne, Mowgli og Chil. Og af den Historie skal I alt-saa lære, at hvis I kommer ud for noget, hvor I ikke ved, hvordan I skal klare jer, saa gælder det om ikke at tabe Hovedet, men i Stedet for bruge Øjnene som Mowgli og Chil.

God Jagt

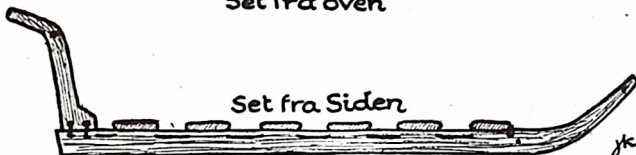
Baloo.

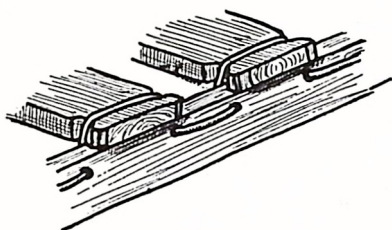
Byg dig selv en Eskimoslæde

Set fra oven

Set fra Siden

I sidste Nummer af „Spej-
dernes Magasin“ læste du om
Kørsel med Eskimoslæde.

Du kan selv lave en Mo-
del af en eskimoisk Hunde-
slæde.

Mederne, som f. Eks. laves
20 cm lange, og Tværtræerne,
som er ca. 5—6 cm, samt
Haandstøtten, saves eller snit-
tes ud i tyndt Træ eller evt.

Krydsfiner. — Du kan lime Slæden sammen med
Celluloselim, men det er for nemt; gør derfor lige-
som Eskimoerne — sy Slæden sammen som vist paa
Tegningen.

For at Mederne ikke skal klappe ind under Slæ-
den, kan du presse en Stiver ind mellem Mederne
op under et Par af Tværtræerne.

Skyggebilleder

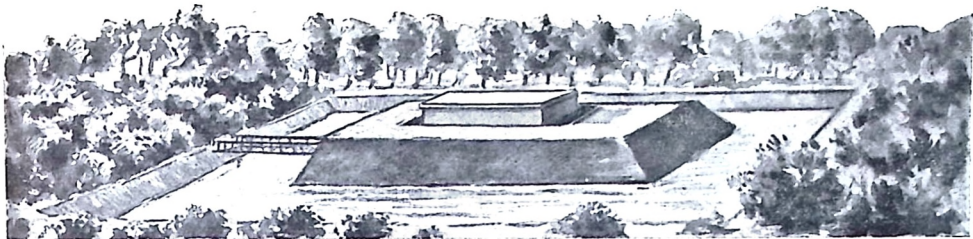
I denne Tid, hvor man ikke kan have Lys i Loftet, fordi det bruger saa meget Elektricitet,
siddet alle samlet om en enkelt Lampe. — En saadan Lampe — for slet ikke at tale om et
Tællelys — er godt egnet til at
lave Skyggebilleder med.

Her paa Tegningerne kan du
se, hvordan du skal stille dine
Hænder, saa at Skyggen kommer
til at ligne forskellige Dyr og
Dyrehoveder. Naar du først har
faaet Billedet lavet, kan du gøre
Billederne „levende“ ved at be-
væge nogle af Fingrene; hvilke
Fingre, du skal bevæge, finder
du sikkert selv nemt ud af.

Prøv det! Det er meget sjovt.

Det gamle Forts Hemmelighed

Villavejenes Beherskere.

Sidste Gang havde 4 Dreng plynret Soldemors Butik. Betjent Klejn sporede Drengene hen til deres Hule, der laa i det gamle forladte Christiansholms Forts Kassematter. Betjenten fik i Stilhed fat paa Drengenes Navne, uden at disse vidste noget af, at de var opdagede.

2. Fortælling. Ekspressen i Fare.

Ude ved Grænsen mellem det gamle Ordrup og det unge Klampenborg var der mægtige Arbejder i Gang. Der blev anlagt nye Veje, der blev bygget nye Huse, og Jernbanen blev udvidet. Af den Grund var der anlagt en meget lang Tipvognsbane, der førte fra nogle nærliggende, højtliggende Marker lige ned imod Kystbanen og løb langs med denne, indtil den hørte op et Sted, hvor der skulde fyldes op med Jord. Naar man startede med en Tipvogn fra Banens højeste Punkt, kunde man opnaa en meget lang og meget hurtigt |Tur fuld af Spænding med denne Bane, men det var naturligvis strengt forbudt for Omegnens Dreng, der dog, paa Trods af Forbudet, i rigeligt Maal tog Chansen til at faa en gratis Rutchebanetur.

En Aften lige i Mørkningen var det en meget tæt Taage. Hans og Ole nede fra Kommuneskolen tog dette i Betragtning, da de blev enige om at spåne over til Tipbanen for at faa lidt Morskab der. Med store Anstrengelser fik de hevet en Vogn op paa Banens højeste Punkt. Takket være Taagen var de sikre paa ikke at blive opdaget af Vagten. Det var en af de fine Vogne med Vippelad og Bremse. De to Gutter fik startet Vognen, og i sidste Øjeblik fik de svunget sig op paa Tipvognens lille Platform. Vognen kørte nu stærkere og stærkere, den duvede hen over de ikke altid saa lige Skinner, ofte hældede Vognen helt over til den ene Side paa Grund af Kurverne i Banen. Det var herligt og spændende, fordi det var farligt, men Hans og Ole satte deres Lid til Vognens Haandbremse. Da Farten blev dem for stor, begyndte de at dreje paa Bremsens |Sving, men nu opdagede de til deres Rædsel, at Bremsen ikke virkede. Da blev Drengene

forskrækkede. Vognen jog ned ad Bakken, og den huggede og masede over daarlige Sveller. I Drengenes Hjerter hvirvlede Tanker om, hvad der vilde ske, naar Tipvognen masede ind i nogle andre Vogne og et Tiplokomotiv, der holdt ved Enden af det Spor, de befandt sig paa. Paa dette Tidspunkt løb Tipbanen langs med den rigtige Bane over en Dæmning, der førte over Kanalen, som omgav Christiansholms Fort. Hans og Ole maatte frelse deres Liv. Med et Sæt sprang de af den vilde Tipvogn og trimlede ned ad Dæmningen, for lidt efter, stærkt forrevne og forslaaede, at havne i Kanalens mudrede Vand, hvilket var højst ubehageligt, da Bunden i Kanalen var belagt med rusten og ækel Pigtraad. Tipvognen følte sig efter at være befriet for de to Dreng kaad som et Føl, hvis en Tipvogn i det hele taget kan føle. Den gjorde et Hop og et Spjæt, men det skulde den aldrig have gjort, for den hoppede saa højt, at den ikke kunde ramme Skinnerne, men faldt ned paa Svellerne, hvorpaa den opgav det hele og besvimede og lagde sig i al sin Magt og Vælde paa de rigtige Jernbaneskinner.

Fra den mystiske Hule ovre paa det gamle Fort, havde man observeret de to Dreng, der trillede ned ad Skrænten og man satte derfor med det samme et Hjælpearbejde i Gang for de to forulykkede, som man hurtigt fik hevet op af Kanalen og baaret ind i den hemmelige Hule. De saarede Dreng fik dog for en Sikkerheds Skyld Bind for Øjnene, hvilket egentlig ikke var nødvendigt, da saavel Hans som Ole var paa det nærmeste uden Bevidsthed.

Det var blevet helt mørkt, da en af Hulens Dreng, som vi jo ikke kender endnu, udbrød: „Ekspressen, Tipvognen! ! !“ Han saa paa Uret, ganske rigtigt, om 6 Minutter kom Ekspressen fra Helsingør og den vilde uvægerligt i den tætte Taage køre ind i den væltede Tipvogn. 3 af de mystiske „Huleboere“ styrtede op til Banen, medens den fjerde blev hos de to saarede Dreng.

Da de var kommet op til den væltede Tipvogn, opdagede de snart, at de ikke kunde rokke den af Stedet, og langt borte gennem Taagen hørte de Ekspres-

sen komme buldrende. Toget maatte for en hver Pris standses. De styrtede Toget i Mødet. En af „Huledrengene“ havde Lommen fuld af Patroner til sin Hundepistol, dem lagde han paa Skinnerne. En anden af Drengene tændte et Baal midt paa Skinnerne, for til alt Held havde han en Roman i Lommen. Desværre for ham, var det hans Yndlingsbog Gøngehøvdingen. Af denne fik han paa et Øjeblik et Baal med ret gode Flammer, som ogsaa blev næret af lidt Kvas, og Tjæren fra Svelen. Toget kom buldrende og bragende, Patronerne fra Hundepistolen knaldede af, da Hjulene gled hen over dem. Lokomotivføreren hørte dem og blev særlig agtpaagivende. Det lysende Baal dukkede nu tydeligt frem og undrede Lokomotivets Besætning meget. De var klar over, at der var overhængende Fare. Alle Togets Bremses blev sat i, det gav et voldsomt Ryk i hele Ekspressen, Togets Hjul stod stille, og Gnister røg op fra Skinnerne. Et Sammenstød var uundgaeligt, men næsten al Farten var gaaet af Toget, da Lokomotivets Ko-

fanger vippede den forliste Tipvogn af Sporet. Katastrofen var helt undgaaet.

Drengene, der følte, de havde gjort deres Pligt, havde ingen Lyst til at blive rodet ind i noget, hvorfor de skyndsomt tog Flugten ad hemmelige Stier tilbage til Hulen, men de opdagede snart, at de blev forfulgt af Togføreren og nogle af de Rejsende fra Toget. Til alt Held havde de en Løngang, der førte ind

til deres Hule. Paa Bunden af en Grøft under nogle Tjørnebuske mellem Skvalderkaal og andet forsvandt de med et Sæt fra Jordens Overflade. De var ikke til at finde nogen Steder. Togføreren bandede og besluttede at lade Ekspressen starte igen, men lidt efter dukkede vore ubekendte Drenge op inde i deres Hule fra den mystiske Løngang. Inde i Hulen sad den unge Betjent Klejn og sagde smilende: „God Aften“.

Peter Tini.

(Næste Gang kommer der en Forklaring paa, hvad det var, Betjenten vilde).

Rettelse

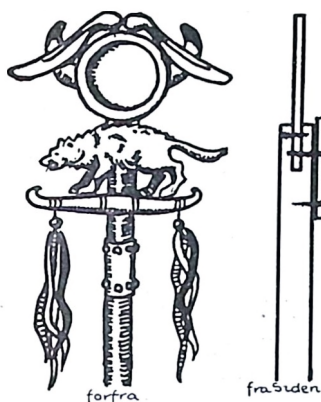
I Korpsmønstringslisten for 1945, udsendt sammen med Februarnummeret af Spejdernes Magasin, er der indløbet en Trykfejl, idet Sammenligningstallet for 1941 for Sydhavs-Divisionen er opgivet som

	U	S	SK	R	FAH	Ialt
men skal være	199	362		16	87	654
	64	259		1	46	370

Erik Østergaard.

Alle 12 Duelighedstegn

er der jo nogle Ulve, der kan tage, det har I jo set Billeder af her i Bladet. Men selv om I ikke kan tage dem alle 12, kan enhver Ulveunge dog tage nogle Mærker. Køb den lille Bog om „Prøver og Duelighedstegn“ og tal med jeres Flokfører om det. Hun kan fortælle jer lidt om, hvilke Mærker netop I egner jer til at tage, og hun kan ogsaa sige jer, hvordan I skal bære jer ad med det.

hvormed han undertegner sig.

En Patrulje med et sammensvejet Kammeratskab og en fantasifuld Patruljefører vil snart lave sin egen Patruljetotempæl, og i en saadan handy Form, at den er nem at tage med i Lejr. Det gælder *ikke* først og fremmest om at overfylde Totempælen med mystiske Sager, bare for at den skal se malerisk ud, men *alt* — hver eneste Stump paa den — skal symbolisere et eller andet i Forbindelse med jeres Patrulje.

Den skal først og fremmest være en Afbildning af jeres Patruljedyr, udskåret og malet, dernæst Navnene paa jer allesammen, f. Eks. skrevet paa hver sin lille Hudstrimmel med Dato for, hvornaar den og den kom ind i Patruljen, og hvornaar han gik over til Skovmændene. Maaske hænger der ogsaa en særlig fin Skindstrimmel med Navnene paa Æresmedlemmerne i Patruljen. Rundt om Stammen af Pælen sidder der maaske en Læderlap eller et Snogeskind, som skjuler et Stykke Pergament, hvorpaa Patruljens Spejdere højtideligt har svoret at ville arbejde godt sammen til Patruljens bedste og at stræbe efter at holde Spejderloven.

Paa hver Lejr søger Patruljen at finde en lille Ting, som kan være et Minde om netop denne Tur. En lille Souvenir, som gøres fast til Totempælen, saa at I kan genopleve det meste af jeres hidtidige Spejderliv i Erindringen ved blot at undersøge Totempælen.

og velnærede Jens bliver døbt »Tykke Spætte«, men saa er jeg heller ikke i Tvivl om, at I straks vil kalde Erik, som er rødhaaret, for »Rødspætte«.

Hver Mand har selvfølgelig ogsaa sit eget Totem. (Se den lille Spejderbog),

Løsning paa

Krydsordsopgaven i Spejder Jul

1. Præmie: Axel Christiansen, Østergade 14 G, Glostrup
2. " Ole Caspersen, Vendersgade 9, Kbhvn. K.
3. " Grethe Christensen, Solhøj 24, Randers
4. " Willy Ellgaard, Aalborggade 41, Randers
5. " Dagmar Hasberg, Villa „Dora“, Graasten
6. " Knud Hasberg, Ahlefeldtsvej 13, Graasten
7. " Christ. Clausen, Ahlefeldtsvej 13, Graasten
8. " Kurt Jensen, Sønderlundsvej 39, Roskilde
9. " Jørgen Henriksen, Villa „Hebe“, Allerup pr. Holbæk
10. " Bent Larsen, Hovedgade 1, Gilleleje

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdetrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

1'KLASSES SPEJDERE

Jens Haastrup,	1' Ørkild Trop.
Hans Debel,	1' » »
Kurt Rasmussen,	1' » »
Preben Frederiksen, PF,	1' Fredericia Trop.
Hans Forchhammer, PF,	1' » »
Jørgen Korup, Skm.,	1' » »
Palle Jensen, Skm.,	1' » »
Bode Johansen, Skm.,	1' » »
Henry Larsen, Skm.,	1' » »
Poul Nielsen, Skm.,	1' » »
Jørgen Collstrop, Skm.,	1' » »
John Schlüntz, Skm.,	Fuglebakkens Trop.
Poul Ejgild Hansen,	1' Ringe Trop.

Debnere

Helge Bloch, PF,	1' Fredericia Trop.
Jørgen Korup, Skm.,	1' » »
Palle Jensen, Skm.,	1' » »
Bode Johaansen, Skm.,	1' » »
Henry Larsen, Skm.,	1' » »
Poul Nielsen, Skm.,	1' » »
Leif Nielsen, Skm.,	1' » »
Hans Forchhammer, PF,	1' » »
Berthel Christensen, PF,	1' Husum Trop.
Ernst Rasmussen,	1' Ringe Trop.

Vandringer

60 km.

Leif Petersen, PF,	1' Fredericia Trop.
Bjørn Nielsen,	1' » »
Carl Nørgaard,	1' » »
Henning Larsen,	1' » »
Robert Ottesen,	1' » »
Kurt Vejsholt,	1' » »
Hans Hansen,	1' » »
Cai Caspersen,	1' » »
Preben Danielsen,	1' Ringe Trop.
Flemming Jensen,	1' » »

100 km.

Finn Ottesen, PF,	1' Fredericia Trop.
Preben Frederiksen, PF,	1' » »
Oscar Borgert, Skm.,	Fuglebakkens Trop.

Ridders Spejdere

Finn Ottesen, PF,	1' Fredericia Trop.
Holger Hansen, Skm.,	Frie Fugle.

Allerbedst
TOM's
Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

TØR-ELEMENT

VERDENS ÆLDSTE OG BEDSTE

SØSPEJDERNE

Stabilitet, Krængning og Kæntring.

Ved et Skibs Stabilitet forstaar man dets Evne til at forblive i sin oprindelige Stilling eller, naar det tvinges bort fra samme, at vende tilbage til denne oprindelige Stilling.

En saadan stabil Ligevægtsstilling bør findes med Skibet liggende paa ret Køl.

Stabilitetslærens Grundprincip er dette, at Vægten med alt om Bord virker lodret nedad gennem det samlede Systems Tyngdepunkt. Som Modvægt herimod virker Skibets Opdrift — Deplacementet — lodret opad gennem Opdriftscentret.

Virker disse to Kræfter gennem samme lodrette Linie, er der Ligevægt; virker de igennem forskellige lodrette Linier, vil der finde en Drejning — „Krængning“ — Sted, indtil de to Kræfter atter virker i samme lodrette Linie, og Ligevægtsstilling paany indtræder.

Ved „Krængningsvinkel“ forstaar man den Vinkel, hvortil Skibet tvinges over ved en ude- eller indefra virkende Kraft, og hvor Skibet herefter finder sin nye, midlertidige Ligevægtsstilling. Fra denne krængende Stilling vil Skibet atter vende tilbage til sin oprindelige Ligevægtsstilling, naa Kraften fjernes.

Finder Skibet under Paavirkningen ikke denne nye, midlertidige Ligevægtsstilling, men tvinges videre rundt, saaledes at Ligevægtsstilling først indtræder, naar Skibet har Bunden opad, indtræder „Kæntring“, og Skibet er fortabt.

„Kæntring“ finder saaledes Sted, naar Skibet under sin Krængning ikke kan finde en ny Ligevægtsstilling, eller en udefra virkende Kraft (f. Eks. Vindpres) fremtvinger et Kraftmoment, der overstiger Stabilitetsmomentet.

Overskibsingeniør
Aage H. Larsen.
Børsen.

De københavnske Søspejdere.

Efter Overenskomst er den københavnske Sø-

spejderdivision blevet ophævet og de fire Troppe er indtraadt i forskellige Divisioner. 1. og 2. Tropp i Østerbro, 3 Tropp i 1. Københavns Division og 4. Tropp i Axelstad. Der er — eller vil i den nærmeste Fremtid blive — udnævnt Søspejder-Assistenter i de paa-gældende Divisioner. Forholdene i København er saaledes nu ganske som ude i Landet, og man har Lov til at haabe, at denne nye Organisationsform maa betyde en tilsvarende Fremgang, som den vi har set i Provinsen.

Hobro Søspejdere.

1. Hobro Søspejdertropp har haft et godt Aar og en god Sæson. I Sommerens Løb har Troppenes Fartøjer ikke ligget stille saa meget som en eneste Søndag, og i Sommerens Løb er der sejlet ikke mindre end ca. 1000 Sømil.

I Oktober Maaned blev Baadene halet paa Land, og Troppen gik i Gang med Vinterarbejdet. Der er blevet holdt flere morsomme week-endture.

Ugen op til Jul havde vi sammen med 2. Hobro Tropp arrangeret en „Mærkedag“, og der indkom et Par Hundrede Kroner til Fordel for de fattige her i Byen.

Troppen er efterhaanden vokset til 20 Mand, og vi har startet en Ulveflokk, der dog endnu er uofficiel, idet der kun er et Par enkelte Ulve.

(fortsættes næste Side)

KORPSET RUNDT!

**Patruljefører Jørgen Christiansen, 2' Hjør-
ring Trop, 16 Aar**

Lørdag den 9. December spredtes det triste Budskab ud over Byen, at Jørgen Christiansen

var død, forulykket paa en Ridetur. Vi kunde daarligt tro det, Jørgen, vi lige havde set smilende og glad gaa paa Gaden, desværre var det sandt. Jørgen var redet ud for aldrig mere at komme hjem igen. Vi, der har kendt Jørgen fra den Gang, han og hans Tvillingbroder som smaa Ulveunger blev meldt ind i Troppen, og fulgte ham gennem Aarene, holdt af ham og forstaar det Savn, hans altfor tidlige Bortgang betyder for hans Hjem og hans Tvillingebroder. Jørgen vil ogsaa i Troppen efterlade sig en tom Plads. Han var som Patruljefører et godt Eksempel for sine Dreng, altid glad og ligevægtig og altid en god Kammerat. Han elskede Dyr og forstod dem, ingen kunde som Jørgen tale ned Dyrene og betro sig til dem, hvad enten det var Sorger eller Glæder, han havde mødt. Vi vil i Troppen bevare Mindet om en god Kammerat, en 1ste Klasses Spejder, og i Taknemmelighed udtale et æret være Jørgens Minde.

ghd.

SØSPEJDERNE

(fortsat fra forrige Side)

I Løbet af Vinteren har vi haft et Kursus løbende i Navigation og Tovværksarbejde.

Troppen har iøvrigt store Planer om at arrangere en fælles Sommerlejr med et Par andre Søspegjertroppe! Disse Planer er dog kun paa Begynderstadiet. Til For-aaret agter vi at afholde en større Bortlodning og eventuelt en Bazar.

Bjarna.

Noter.

Der er startet en stor og levedygtig Søspegjertrop i Svendborg med Markvardsen som Fører.

I Korsør er der fornylig med Støtte af Slagelse Søspegjernerne startet en temmelig stor Trop, der arbejder med Liv og Lyst.

Slagelse-troppen har iøvrigt Planer om at oprette Troppe i Sorø, Skelskør og Kalundborg.

Vagn Killer er blevet fungerende Tropsfører for Aalsgaard Troppen.

Forsidebilledet

viser 15. Storedam Trop fra Primitivt Kursus paa Storedam 1944 paa March gennem Grib Skov under den store Terrænleg.

Korrespondance.

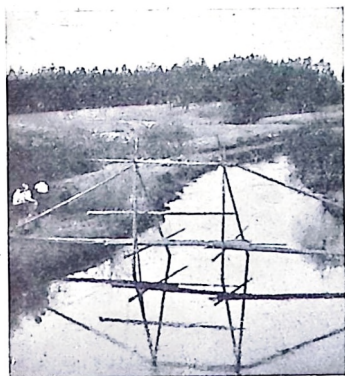
I Kristianstad i Sverige er der to svenske Pigespegjere paa 16 Aar, der gerne vil skrive sammen med to jævaldrende danske Spejdere. Skriv til Korpskontoret efter Adresserne, men husk at angiv Navn, Adresse og Alder. Din Tropsfører skal paategne Brevet.

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Rage

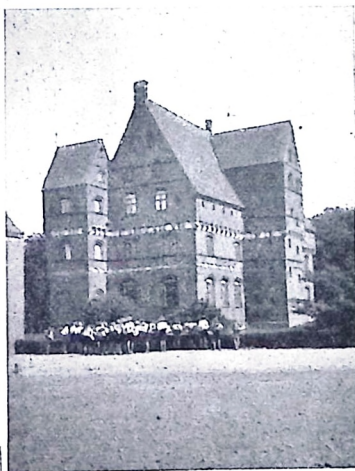
1. Herning Trop.

1' Herning har faaet lavet sig en Bro over Aaen ved sin Lejrplads. Den ser maaske lidt spinkel ud, men den gjorde sin Gavn. Den er meget akkurat lavet og tager sig her med sit Spejlbillede nydelig ud.

2. Aarhus Trop.

Søren Kanne forstaar at indrette sig. Man samles om Bordet, naar Maden er færdig, og Kokken synes jo at have faaet lavet et ganske godt Maaltid. Det giver Sammenhold i Patruljen med et fælles Maaltid, i Stedet for at hver Spejder ligger paa sit Sted og spiser.

1. Ordrup Trop.

2' Aarhus havde sig en god Sommerlejr. Nederst ser I Udsigtstaarnet, bygget i Lejren; Opgaven er morsomt løst, og der er en bekvem Stige at gaa op ad. Billedet ovenover viser Lejren fotograferet fra Udsigtstaarnet, saa I kan se, der har været en god Udsigt deroppe fra.

Søren Kannes Trop.

Undervejs paa sin Sommertur skal man ikke gaa forbi Minderne fra gamle Dage. 1' Ordrup Trop lagde deres Tur over Trelleborg med den gamle Vikingelejr, og her ses Troppen foran den gamle Herregaard Borreby.

2. Aarhus Trop.

Pinde, kommer aldrig til at ligne andet end Modeller. Tingene skal være saa solide, at de virkeligt kan gøre Gavn og taale lidt haardhændet Behandling. — Det er den Slags Arbejde, som kendetegner den virkelige Pioner, Backwoodsman.

1. Nyboder Trops er ud til at have nogle dygtige Pionerer. - Dette Billede er fra deres Sommerlejr i Fjor ved Susaen, og det er ganske solidt „Kram“, navnlig er det jo en dejlig Bænk. Hvad man især skal sørge for, naar man laver et Lejr-arbejde, er at faa gode, solide Grene. Selv det nydeligste og aldrig saa rigtigt besnørede Arbejde, der er lavet af tynde

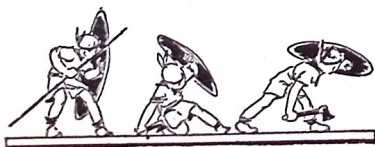
»Patruljeoptræden«

staar der sommetider paa Programmet til et Tropsmøde, og saa gælder det om at have et Nummer instuderet. En Masse Ideer kan du faa i Korpsets nye Bog:

»SPEJDERFESTER«

der koster Kr. 3,85 og faas paa

Det Danske Spejderkorps Depot
Skindergade 27, København K.

Rygssække	Kr. 28.70
Korttasker i Løder ... fra	» 8.50
Kortmaaler	» 7.85
Sliringskniv	» 13.50

Feltflasker
i Aluminium
Kr. 13.25

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K
CENTRAL 10909 · 11203